

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਤ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਦੇਵੇਂ ਪਾਸੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ, ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਕਰਣਗੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਵੀ ਚੱਲਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ! ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਇਸ ਲਈ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਇਸ ਪਾਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਸਭ ਨੀਚ ਤੋਂ ਨੀਚ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ - ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪਤਿਤ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਧੂਆਂ ਪਿੱਛੇ ਮਨੁੱਖ ਅਧਾਕਲਪ ਭਟਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਕੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲੋ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਡੁਬਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹੋਏ ਹੋ! ਇੱਕ ਦੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕੇ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਕਈ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਣਗੇ, ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਾਣਗੇ...। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੰਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ - ਮੇਰੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਆਸੁਰੀ ਮਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਵੇਂ ਪਾਸੇ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਚੀਰ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਂਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਰੱਖਣੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਜਿਸਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਤੇ 12 ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੀ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ, ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਹੀਅਰ ਨੇ ਈਵਲ, ਸੀ ਨੇ ਈਵਲ... ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਿਤ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬੁੱਧੀ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਧੱਕੇ ਖਵਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਰਾਮ ਹੈ ਮਿੱਤਰ। ਕੋਈ ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ। ਅਸੁਲ ਨਾਮ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਮੈਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੇ 10 ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਝੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸਨੇ ਜੋ ਆਇਆ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੇ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੈ ਯੁਗਲ ਰੂਪ, ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ। ਬਾਕੀ ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਚਾਰ ਬਾਹਵਾਂ ਮਤਲਬ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ, ਦੋ ਬਾਹਵਾਂ ਹਨ ਨਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ। ਬਾਪ ਨੇ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਥਮਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ। ਉਹ ਵੀ ਲੱਖਾਂ - ਕਰੋੜਾਂ ਹਨ। ਮੇਲਾ ਜਦੋਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਭੋਜਨ ਕਿਥੋਂ ਖਾਣ। ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਲੋਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਸਾਡਾ ਦਾਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵੀ ਪੂਜਾਰੀ ਪਤਿਤ ਸੀ, ਫਿਰ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਪੁਰਾਸਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਮਾਇਆ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਛਾੜਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਗਫਲਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗਰੀਬ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋਣ ਪਰੰਤੂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਜਦੋਂ ਟੁੱਟੇ ਨਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਟੁਟਣਾ ਹੀ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ! ਡਰਾਮੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੇ ਪੱਕੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲੋਂ

ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕੱਟੇ ਕੁਝ ਨਿਕਲੇਗਾ? ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਵੇ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡੋ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣੇਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਣੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦ ਵੀ ਉੱਚ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚੇਗੇ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨਾ ਬਣਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਬਗੈਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ। ਇੱਕ - ਦੋ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਫਿਰ ਗੁੰਮ। ਉਹ ਵੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰਜਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭੱਜਣਗੇ। ਆਵਾਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ - ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੈਂਟਰ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਦ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਆਕੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਬਣਨਗੇ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਢੇਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਸੀਆਂ ਦਰੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਰਾਧੇ ਕਿੰਨੀਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਦਰੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਹਲਕੀ ਦਾਸੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਦਾਸੀ ਅੱਖਰ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਹੋਰ ਵੀ ਖ਼ਾਤਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰੁਸਤਮ ਤੋਂ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵੀ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਖਾਣ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਬਾਬਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਜੋ ਜੀਆਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਪੱਤਰ ਤੇ ਲਿਖਣ। ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਉਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦਮ - ਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਤਾਂ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਪਦਮ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਅਣਗਿਣਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਗਿਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਧਨ - ਦੈਲਤ, ਖੇਤੀ - ਬਾੜੀ ਸਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂਬਾ, ਲੋਹਾ, ਪਿੱਤਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੀ ਸਿੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਹੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਰਾਜ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਹਾਂ...। ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਰੌਰਵ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਮਨੁੱਖ ਬਿਲਕੁਲ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ - ਰਾਤ - ਦਿਨ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤੇਰੇ - ਮੇਰੇ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬੀਮਾਰ ਰੋਗੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਹੋਏ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਬੇਹਤਰ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰ ਵੀ ਕਿਉਂ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਆਵੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਪਰਹੇਜ਼ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਿਲ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਚਲਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨਾ ਕੋਈ ਮਾਸੀ ਦਾ ਘਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਕਿੰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੋਤਾਮੇਲ ਨਿਕਾਲੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਬੜਾ ਸਾਤਵਿਕ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ ਅਜਿਹਾ ਤੇ ਨਹੀਂ? ਲੋਭੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਪਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ - ਹੁਣ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੈ। ਅੱਗ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਕਿਵੇਂ ਬਾਂਬਜ਼ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤੇ ਖ਼ੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗਣੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਾਂਬਜ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਮੁਸੀਬਤ ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰਤ ਤੇ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ - ਕੋਈ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫ਼ਸੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਬੱਚੀਆਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ (

ਭਗਵਾਨ) ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਲੜ੍ਹਨ - ਝਗੜ੍ਹਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਬਰੂ ਹੀ ਗਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਠੇਰਾ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਫਿਰ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਜਾਕੇ ਪਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਤੇਰੀ- ਮੇਰੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਿਭਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਖਾਣ- ਪੀਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਰੱਖਣਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੋਭ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਫ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਧਰਮਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇਈ ਭਵ:
ਹੁਣ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇਈ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਫ ਹੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮੂਰਤ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਕਲ ਡਿਸਕਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਧਾਰਨਾ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਜਵਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਮਨ ਦੀਆਂ ਉਲਝਣਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ।
